

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

blev sagt før af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, over for Tinget givet Oplysning om, at der for mig i Gaar forelaa Meddelelse fra Priskontrolraadet om, at de vilde indstille en Rugbrødspris paa 1 Kr. 50 Øre, og naar jeg gav Udvalget den Meddelelse, var det, fordi jeg mente mig forpligtet dertil, da der i Lovforslaget, som vi her behandler, i § 2 findes en Bestemmelse om Efterbeskatning af Lagrene, og denne Efterbeskatning er Udtryk for Forskellen mellem de Priser, Korn og Mel staar i i Slutningen af August og efter den nye Forhøjelse, og til Bedømmelse af, om de er rigtige eller ej, burde jeg efter min Mening give Tinget Oplysning om det, jeg vidste angaaende disse Priser.

Jeg har aldrig hverken anbefalet eller godkendt dem, men jeg har sammen med Handelsministeren i Udvalget i Aftes givet Oplysninger derom. Vi har ikke haft det til Behandling, fordi vi ikke har haft denne Indstilling førend i Aftes, og vi har derfor hverken kunnet anbefale eller godkende det. Vi sagde netop det modsatte, at vi vilde gaa det meget nøje igennem, førend vi vilde gaa med til en Godkendelse; derfor er hele dette Angreb paa min Stilling til Brødpriiserne helt ved Siden af. Jeg har kun givet den Meddelelse, som jeg har faaet af min Kollega Handelsministeren og Priskontrolraadet angaaende den Indstilling, der laa, og som man mente vilde komme i Gaar Formiddags, og som senere blev ændret.

Det andet Angreb paa mig, for min Medhjælp til Gennemførelsen af Kornloven, vil jeg tage med stor Sindsro. Jeg vil endogsaa sige det saa stærkt, at jeg anser Gennemførelsen af Kornloven for en af de vigtigste Ting, der er gennemført her i denne Rigsdag. For hvad er der sket ved Gennemførelsen af Kornloven? Der er sket det, at man har sikret den danske Befolkning Brødkorn i Aar, og det er noget af det allervigtigste, der kan gennemføres i den nuværende Situation, for saadan som Forholdene ligger, med Tilførslerne, Vanskeligheder med Konkurrence mellem Mennesker og Dyr om den Smule Korn, vi har, med den ringe Høst af Brødkorn og de ikke allergunstigste Vejrforhold, vi har, kan enhver sige sig selv, at er der noget, der er vigtigt i Aar, er det at sikre Befolkningen det nødvendige Brødkorn.

At Priserne er blevet højere, har jeg aldrig lagt Skjul paa, og jeg har ogsaa tilføjet, at jeg anser det for forsvarligt, for dersom de ikke var blevet saa høje, er jeg ikke sikker paa, at det var muligt at opnaa

det store altoverskyggende Formaal, at sikre Befolkningen Brødkorn. Endelig har man samtidig med Gennemførelsen af Kornloven, der tilsigter Opnaaelsen af dette Formaal i Aar, saa vidt jeg kan skønne, og hvad enhver, der har beskæftiget sig med Sagen, er enig med mig om, sikret Befolkningen, at de nødvendige Arealer vil blive besaaet til Efteraaret, saaledes at vi kan fortsætte med Forsyningen. Man maa jo huske paa, at dersom der ikke er Udsigt til, at Landbefolkningen faar Priser, der er nogenlunde forsvarlige, kan vi meget vanskeligt være sikre paa at kunne forsyne os selv til næste Aar. Jeg tager derfor med fuld Sindsro imod det Angreb, der er rettet imod mig her af det ærede Medlem.

For det første er det første Angreb urigtigt: Jeg har aldrig hverken anbefalet eller godkendt Brødpriiserne; dette skal endnu overvejes og undersøges, og jeg tør garantere det ærede Medlem, at han ikke i denne Sag vil se, at jeg godkender Priser i Strid med min Kollega Handelsministeren. De Prisforhøjelser, som jeg vil godkende i denne Sag, bliver sikkert ikke højere end min Kollegas; jeg føler mig overbevist om, at i denne Sag vil vi komme til at staa enige.

Angaaende det andet Angreb har jeg gjort Rede for min Stilling, og jeg tager, som sagt, med stor Sindsro imod det Angreb, der er rettet imod mig.

Endelig skal jeg slutte med at sige, at det Forslag, vi her behandler, og som vi nu skal stemme om ved tredje Behandling, gaar ud paa at give Mulighed for en Nedsættelse af Brødpriiserne paa ca. 27 Øre; jeg kan derfor med lige saa stor Sindsro anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: I. Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch vil jeg udtale min Glæde over, at i alt Fald eet Medlem af den store nationale Samling tør forsikre Tinget og Offentligheden om, at han absolut ikke har nogen Tillid til den højtærede Landbrugsminister, og at han ser med alvorlig Bekymring paa, at Landbrugsministeren fortsætter i sit Embede. Dèr giver det ærede Medlem i Virkeligheden Udtryk for de Tanker, som talstærke Kredse i vort Land nærer.

Efter den Maade, det ærede Medlem omtaler det Spørgsmaal, vi her behandler,